

AUTE 2000-19 DE 18 D'OCTUBRE DE 2000

**DELEGACIONS PERMANENTS DELS COPRÍNCEPS. Recurs en queixa
interposat abans de l'entrada en funcionament dels tribunals administratius.
JURISDICCIO ADMINISTRATIVA. Reproducció del recurs en queixa. Terminis.**

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- Els Srs. ARC i R va interposar, l'1 de desembre de 1965, un recurs en queixa davant les Delegacions Permanents dels Coprínceps contra l'ordre del Síndic General de les Valls d'Andorra, de 18 de novembre de 1965, per la qual se li ordenava, sota la pena del Recot de la Terra, l'aturada immediata de les obres que estava realitzant al costat de la Capella de Santa Coloma, per quan s'estaven duent a terme sense l'autorització del M.I. Consell General en contravenció de l'Ordinació número 2 del 13 de juliol de 1964, que prohibeix l'edificació al voltant de les capelles romàniques i demés monuments artístics.

2.- El 6 de novembre de 1976, el Sr. JRT reiterà, prop de les Delegacions Permanents, l'anterior recurs, que no havia estat resolt fins aquella data.

3.- La Sra. CGH i les Sres. RRG, SRG i ARG, ara apel·lants, van formular demanda el 23 de febrer de 2000 davant la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, reproduint el recurs en queixa abans esmentat i al·legant que les Delegacions Permanents no el van acceptar a tràmit expressament en cap moment i tampoc van notificar el retorn de l'escrit del recurs, tal com preveia l'article 2 a) 2 de la Llei d'instauració de la jurisdicció administrativa i fiscal de 7 de desembre de 1991, de manera que encara continuava obert el termini per a reproduir el recurs davant els tribunals administratius.

4.- La Secció Administrativa de la Batllia, per aute de primer de març de 2000, declara la inadmissibilitat a tràmit de la demanda per què el recurs en queixa formulat en el seu dia no es troba comprès entre aquells als que fa referència l'article 2.a) 1 de la Llei d'instauració de la jurisdicció administrativa i fiscal perquè havia estat en el seu dia admès a tràmit per les Delegacions Permanents i d'acord amb la Disposició Transitòria Quarta de la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal, l'havien de resoldre.

5.- De l'escrit de recurs se n'ha donat trasllat a la representació processal del Govern, que ha demanat, en un escrit de 18 d'abril de 2000, la confirmació de l'aute i la imposició a la part recurrent de les costes del recurs.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- L'article 2.a) de la Llei d'instauració de la Jurisdicció administrativa i fiscal de 7 de setembre de 1991, va regular el tractament que s'havia de donar als recursos interposats abans de l'entrada en funcionament dels tribunals administratius, a l'empara de la Disposició transitòria del Codi de l'Administració, distingint entre els que havien estat formalment acceptats per les Delegacions Permanents dels Coprínceps, o al menys se n'havia requerit informació, i els que no complien cap d'aquestes dues condicions. Mentre que el coneixement dels primers continuava atribuït a les Delegacions Permanents, en els termes de la Disposició transitòria 4^a de la llei reguladora d'aquesta jurisdicció, de 15 de novembre de 1989, els segons havien de ser reproduïts davant els nous tribunals administratius, en el termini de 13 dies comptats des de la data en que es notifiqués als interessats el retorn de l'escrit de recurs.

Segon.- Amb independència de la renúncia que la part agent fa de la pretensió indemnitzatòria formulada, per falta de reclamació prèvia davant l'Administració, els arguments dels tres primers fonaments de Dret de l'acte recorregut sobre la no admissió a tràmit de la demanda, són incontrovertibles.

En efecte, el recurs en queixa que s'havia interposat l'1 de desembre de 1965 i que fou reiterat el 6 de novembre de 1975 per part del Sr. JRT a) R, tot i que no havia estat formalment acceptat per les Delegacions Permanents en la forma i amb els efectes previstos en els Decrets de 21 i 29 de març de 1933 i dels 8 i 24 de maig de 1934, les mateixes Delegacions actuaren en dit recurs, segons la pràctica seguida en tràmits de la mateixa naturalesa, requerint informació al M.I. Consell General de les Valls, el qual, al seu torn, la forní, segons certifica la Secretaria General dels Serveis del S.E. el Copríncep Episcopal.

Per tant, de fet, quan va entrar en funcionament la jurisdicció administrativa i fiscal, aquest era un dels recursos no compresos en l'article 2 de la Llei que la va instaurar i d'acord amb la Disposició Transitòria Quarta, s'havia de resoldre per les Delegacions Permanents i no es podia, per tant, reproduir-lo a l'empara de l'article 2 a) 2.

Tercer.- Ara bé, tot i no haver-se resolt expressament el recurs en queixa, va tenir lloc al Principat un fet de tanta transcendència jurídica com és l'entrada en vigor de la Constitució i la consegüent desaparició de la figura dels Delegats Permanents. És evident, doncs, com vam declarar en l'Aut 17-00 de 18 de setembre de 2000, que a partir d'aquell instant no podia esperar l'interessat cap actuació ulterior de les Delegacions. En conseqüència, s'ha d'entendre que el termini legal per a reproduir davant dels tribunals administratius els recursos en queixa que encara no s'haguessin resolt ni retornat als interessats en la data d'entrada en vigor de la Constitució, s'obria de manera general en el moment d'entrada en funcionament de les noves institucions judicials, el 2 de gener de 1994, com resulta d'una aplicació analògica de la Disposició transitòria 9^a, apartats 2 i 3, de la Llei qualificada de la Justícia.

En aquest cas, l'agent no tan sols no va actuar així, sino que ha deixat transcórrer més de sis anys fins al moment en que ha reproduït davant del Tribunal de Batlles el contingut del recurs de queixa formulat l'any 1966. S'ha de concloure, doncs, que la demanda resulta extemporània i que procedeix efectivament la seva inadmissió a tràmit.

Correspon, per tant, la desestimació del recurs d'apel·lació i la confirmació de l'autè recorregut, sense fer cap pronunciament sobre les despeses d'aquesta segona instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, acorda:

1.- Desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de les Sres. CGH, RRG, SRG i ARG contra l'autè de la Secció Administrativa de la Batllia, de primer de març de 2000 que va declarar la no admissió de la demanda.

2.- No fer cap pronunciament sobre el pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

Aquest Autè és ferm i executiu.

En conseqüència, així ho acorden, manen i signen el Tribunal, en dono fe.